

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ του Τ.Ε.Ε.

**Απόφαση της ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ του Τ.Ε.Ε.
κατά την τακτική συνεδρίαση της 2^{ας} Απριλίου 2022
για τις επιπτώσεις της Ενεργειακής Κρίσης και η Συμβολή του Τεχνικού Κόσμου
στην Αντιμετώπισή της**

Στην Ελλάδα, η ενεργειακή κρίση έχει επιφέρει ανυπολόγιστες συνέπειες στην ανάπτυξη, στην οικονομία και στην κοινωνία. Η αλματώδης αύξηση του πληθωρισμού, η εκτίναξη των λογαριασμών της ενέργειας και η ακρίβεια σε υλικά, αγαθά και υπηρεσίες έχουν επιβαρύνει με απρόβλεπτο τρόπο τους προϋπολογισμούς στον τομέα της βιομηχανίας, στον κλάδο των κατασκευών και στα νοικοκυριά.

Αν και η κρίση στην αγορά ενέργειας έχει και διεθνή χαρακτήρα, με ιδιαίτερη μάλιστα ένταση στην Ευρώπη, εντούτοις το γεγονός αυτό δεν εξηγεί τις ακραίες συνέπειες που συναντάμε στη χώρα μας, όπου το παλινροιακό κύμα της ακρίβειας που ξεκίνησε από το φυσικό αέριο πέρασε στην ηλεκτρική ενέργεια, στα καύσιμα μεταφορών και τώρα έφτασε και σε βασικά αγαθά.

Το 2021 είχαμε μεσοσταθμικά στην Ελλάδα την ακριβότερη ηλεκτρική ενέργεια στην Ευρώπη και είμαστε σταθερά στις τρεις χώρες με το υψηλότερο ημερήσιο κόστος. Το ίδιο συμβαίνει και σήμερα με την τιμή της ηλεκτρικής ενέργειας στη χώρα μας να έχει φτάσει σε δυσθεώρητα ύψη. Ως αποτέλεσμα βιώνουμε τη μεγαλύτερη αύξηση στην Ευρώπη, με πενταπλασιασμό στην τιμή της ηλεκτρικής ενέργειας. Η πραγματικότητα επιδεινώνεται δραματικά από το γεγονός ότι οι εν λόγω αυξήσεις περνάνε εξ' ολοκλήρου σε όλους ανεξαιρέτα τους καταναλωτές, με πολλαπλές συνέπειες. Από τη διευρυνόμενη απειλή ενεργειακής φτώχειας και το κόστος της αγροτικής παραγωγής μέχρι την ενεργοβόρο βιομηχανία καμία δραστηριότητα ή κοινωνική ομάδα δε μένει ανέγγιχτη. Σε αυτό το σημείο, βέβαια, αξίζει να υπογραμμιστεί ότι πληρώνουμε το ακριβότερο ρεύμα στην Ευρώπη ενώ επί δεκαετίες είχαμε το φθηνότερο και αυτό το γεγονός δε μπορεί να αφήνει κανένα αδιάφορο. Τίποτα δεν είναι τυχαίο σε αυτή την εξέλιξη, αντίθετα υπάρχουν συγκεκριμένοι λόγοι που δεν είναι εισαγόμενοι, καθώς την κύρια ευθύνη φέρουν οι σχεδιασμοί της Κυβέρνησης.

Είχε επισημανθεί στο παρελθόν ότι η ασύντακτη πρόωρη απολιγνιτοποίηση χωρίς μελέτη και διάλογο, και η αντικατάσταση του λιγνίτη ουσιαστικά από το φυσικό αέριο ακόμη και υπό ομαλές συνθήκες, θα αύξανε το κόστος παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας, πέραν των άλλων πιθανών προβλημάτων, όπως της ασφάλειας του ενεργειακού εφοδιασμού, της ενεργειακής επάρκειας κα. Ίσως το 2020 να δημιουργήθηκαν ψευδαισθήσεις λόγω κατάρρευσης των τιμών του φυσικού αερίου και του πετρελαίου, όμως αυτό ήταν συγκυριακό λόγω πανδημικής κρίσης και προφανώς προσωρινό. Μάλιστα τότε είχε σημειωθεί ότι αν προέκυπτε κάποια κρίση, η Ελλάδα με καύσιμο-γέφυρα το φυσικό αέριο για την πράσινη μετάβαση, θα έμενε αθωράκιστη. Και η κρίση προέκυψε. Και δεν είναι μόνο ο πόλεμος στην Ουκρανία που ξεκίνησε πριν από τρεις περίπου μήνες. Η άνοδος των τιμών είχε ξεκινήσει από τα μέσα του προηγούμενου έτους και μάλιστα οι

δραματικές αυξήσεις των τιμών της ενέργειας προέκυψαν με την καθιέρωση της ρήτρας αναπροσαρμογής, όπου ουσιαστικά γίνεται μεταφορά της χονδρικής τιμής (συμπεριλαμβανομένου εκτός από το κόστος παραγωγής και του κέρδους του παραγωγού), όπως αυτή διαμορφώνεται στο Χρηματιστήριο Ενέργειας, στους λογαριασμούς ηλεκτρικής ενέργειας των οικιακών καταναλωτών και επιχειρήσεων.

Ενδεικτικά αναφέρεται ότι την εβδομάδα 7 έως 13 Μαρτίου ενώ το μέσο σταθμικό κόστος παραγωγής της ηλεκτρικής ενέργειας διαμορφώθηκε με βάση το ενεργειακό μίγμα στα 192 €/MWh, η μέση τιμή χονδρικής, που ορίζεται με βάση την ακριβότερη προσφορά από τους τέσσερις παραγωγούς (μεταξύ των οποίων και η ΔΕΗ) ανήλθε στα 318.5 €/MWh. Στο συγκεκριμένο παράδειγμα λοιπόν προκύπτει ότι η διαφορά του μέσου κόστους από τη χονδρική τιμή είναι 126.5 €/MWh, που σημαίνει κερδοφορία γύρω στο 65% σε βάρος των καταναλωτών.

Η Ελλάδα, σύμφωνα με την έκθεση της Κομισιόν, είναι η μόνη χώρα στην ΕΕ όπου το 2021 αύξησε το μερίδιο του φυσικού αερίου στην ηλεκτροπαραγωγή κατά 24%, την ώρα που στις περισσότερες χώρες μειώθηκε προς αντιστάθμιση του υψηλού κόστους και μάλιστα σε κάποιες με εντυπωσιακά ποσοστά, όπως στην Ολλανδία κατά 49%, στη Γαλλία κατά 46%, στη Γερμανία κατά 30% και στην Ισπανία κατά 21%. Η χώρα μας βρέθηκε με τη ενεργειακή βόμβα στα χέρια γιατί αποποιήθηκε με αφάνταστη ανευθυνότητα το προνόμιο της ευελιξίας στο ενεργειακό της μείγμα. Το 2019 η κυβέρνηση αντί ενός εθνικού σχεδίου ομαλής και πλήρους απανθρακοποίησης με ορίζοντα 10-20 ετών, όπως όλες οι Ευρωπαϊκές χώρες, επέλεξε τη βίαιη απολιγνιτοποίηση και την πλήρη εξάρτηση μας στο ενδιάμεσο χρονικό διάστημα από το εισαγόμενο, αντίστοιχα ρυπογόνο όπως τα υπόλοιπα ορυκτά καύσιμα και τελικά πανάκριβο Φυσικό Αέριο. Τώρα που χρειάστηκαν οι λιγνιτικές μονάδες για να φρενάρουν τις αυξήσεις στην ηλεκτροπαραγωγή, ναι μεν «επιστρατεύτηκαν», όντας όμως σε πορεία απαξίωσης απέδωσαν πολύ λιγότερα από τις δυνατότητες τους όσο και σε σύγκριση με χώρες όπως η Γερμανία που αποσύρει τις αντίστοιχες μονάδες της συντεταγμένα το 2038, και όχι άναρχα όπως επέλεξε η κυβέρνηση.

Η λιγνιτική παραγωγή διαπιστώνεται ότι είναι πολύ φθηνότερη από το φυσικό αέριο και θα παραμείνει φθηνότερη ακόμα και αν μειωθεί αισθητά η τιμή του φυσικού αερίου. Ιδιαίτερα, όταν ενταχθεί στο σύστημα η μονάδα Πτολεμαΐδα 5, η οποία ίσως είναι η πιο σύγχρονη μονάδα λιγνιτικής παραγωγής της Ευρώπης και μπορεί να καλύψει περίπου το 8 % των ενεργειακών αναγκών της χώρας, το κόστος της παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από τον λιγνίτη μπορεί να ελαττωθεί περαιτέρω, σε συνδυασμό δε με άλλα μέτρα μείωσης του κόστους εξόρυξης λιγνίτη, μπορεί να μειωθεί το κόστος ακόμη και πολύ κάτω από τα 120 €/MWh.

Αξιοσημείωτο είναι επίσης το γεγονός ότι αν δούμε την ημερήσια κάλυψη της ηλεκτροπαραγωγής στη χώρα μας θα διαπιστώσουμε ότι σε πολλές περιπτώσεις εισάγουμε ηλεκτρική ενέργεια από τις γειτονικές χώρες, στις οποίες το μίγμα βασίζεται εν πολλοίς στα ορυκτά καύσιμα, όπως στην περίπτωση της Βόρειας Μακεδονίας, όπου η ηλεκτροδότηση προέρχεται κατά τα 2/3 από ορυκτά καύσιμα και μάλιστα σε ορισμένες περιπτώσεις από πολύ πιο ρυπογόνες μονάδες σε σχέση με τις δικές μας.

Είναι γνωστό, πως η πολιτική των δικαιωμάτων ρύπων στην ΕΕ καθιστά ολοένα και πιο ανταγωνιστικές τις ΑΠΕ και η ενεργειακή κρίση τις ανέδειξε στο ασφαλέστερο καταφύγιο, εφόσον με τις ΑΠΕ θα μπορούμε να παράγουμε αποτελεσματικά και περιβαλλοντικά φιλικά την ενέργεια μας από εγχώριους πόρους βελτιώνοντας το εμπορικό μας ισοζύγιο επιτυγχάνοντας την ταυτόχρονη απεξάρτηση μας από τρίτες χώρες αναφορικά με τις εισαγωγές καυσίμων. Καθώς οι ΑΠΕ δεν

ακολουθούν τις διακυμάνσεις των τιμών ημέρας γιατί μπαίνουν στο σύστημα με σταθερές τιμές, είναι η μόνη πηγή ενέργειας που συγκρατεί την τελική τιμή στο ρεύμα. Εκτός λοιπόν από περιβαλλοντικά φιλική ενέργεια, οι ΑΠΕ σήμερα θεωρούνται και το ασφαλέστερο ανάχωμα για την συγκράτηση των τιμών της ηλεκτρικής ενέργειας.

Σύμφωνα με έρευνα του ΑΠΘ, το Δεκέμβριο του 2021 η μέση τιμή ηλεκτρικής ενέργειας στη χονδρεμπορική αγορά χωρίς την παραγωγή ΑΠΕ θα είχε διαμορφωθεί σε 315 €/MWh και όχι σε 235 €/MWh που τελικά ανήλθε. Η παραπάνω τιμή θα μπορούσε να αποκλιμακωθεί κοντά στα 160 €/MWh αν είχαμε διπλάσιες ΑΠΕ εγκατεστημένες, κάτι που παρεμποδίζεται από την έλλειψη χωρητικότητας του δικτύου διανομής και των σχετικών χωροταξικών σχεδίων. Είναι λοιπόν απαραίτητη η τεχνολογική αναβάθμιση και ενίσχυση του δικτύου μέσης και χαμηλής τάσης που αποτελεί βασική προϋπόθεση για την περαιτέρω διείσδυση των ΑΠΕ. Τα ελάχιστα ποσά που έχουν προβλεφθεί για αυτή τη δράση στο Ταμείο Ανάκαμψης είναι μία απόδειξη αδράνειας της κυβέρνησης που τελικά τρέχει πίσω από τα γεγονότα σε στρατηγικούς τομείς.

Παράλληλα επιβάλλεται η ενίσχυση των δικτύων υψηλής τάσης και ειδικότερα οι γραμμές διασύνδεσης της χώρας με τα Ευρωπαϊκά δίκτυα ηλεκτρικής ενέργειας. Η χαμηλή διασυνδεσιμότητα με τα ισχυρά ευρωπαϊκά συστήματα μεταφοράς περιορίζει τις δυνατότητες εισαγωγής φθηνότερης ενέργειας και αντίστοιχα εξαγωγής όταν είμαστε ανταγωνιστικοί και ο μόνος που ωφελείται από την κατάσταση αυτή είναι το ολιγοπώλιο της ενέργειας στη χώρα μας με τα γνωστά υπερκέρδη που καταγράφει μέσα στην κρίση εις βάρος της κοινωνίας.

Συνεπώς, η βίαιη και άναρχη απολιγνιτοποίηση και η αυξημένη εξάρτηση από το φυσικό αέριο, η διαμόρφωση των τιμών στο χρηματιστήριο ενέργειας σε συνδυασμό με την έλλειψη ουσιαστικών ελέγχων από τις αρμόδιες αρχές και οι ανεπαρκείς διασυνδέσεις με τα ισχυρά Ευρωπαϊκά ηλεκτρικά συστήματα μας έδωσαν τη θλιβερή πρωτιά πανευρωπαϊκά στη χονδρεμπορική τιμή ηλεκτρικής ενέργειας και την αλόγιστη αύξηση των τιμών της ενέργειας και των αγαθών. Φυσικά καμία από αυτές τις αιτίες δεν είναι εισαγόμενες, όπως ισχυρίζεται η κυβέρνηση για να καλύψει τις ευθύνες της.

Για όλα αυτά τα προβλήματα στον ενεργειακό τομέα που συνδέονται άρρηκτα με την κοινωνία και την οικονομία, το ΤΕΕ προτείνει μια δέσμη μέτρων που θεωρεί ότι μπορεί να συμβάλλουν στην αντιμετώπιση του σημερινού αδιεξόδου, όπως:

1. Την αύξηση του μεριδίου των ΑΠΕ στο ενεργειακό μίγμα της χώρας μέσω i) της επιτάχυνσης των σχετικών αδειοδοτήσεων, ii) της θεσμοθέτησης του Ειδικού Χωρικού Σχεδίου για της ΑΠΕ και των Ειδικών Περιβαλλοντικών Μελετών (ΕΜΠ) για να είναι δυνατή η χωροθέτησή τους σύμφωνα με την φέρουσα ικανότητα της κάθε περιοχής και με κανόνες βιωσιμότητας και αειφορίας, με την ταυτόχρονη iii) συντήρηση και επέκταση των δικτύων χαμηλής-μέσης-υψηλής τάσης, iv) την προώθηση έργων αποθήκευσης ενέργειας μεσαίας και μεγάλης κλίμακας για μεγάλο χρονικό διάστημα (τεχνολογίες Power 2 X) και v) του εκσυγχρονισμού του σχετικού νομοθετικού και ρυθμιστικού πλαισίου.
2. Την αναπροσαρμογή του χρονοδιαγράμματος απολιγνιτοποίησης της χώρας και απόσυρσης των λιγνιτικών μονάδων, σύμφωνα με την πρακτική άλλων Ευρωπαϊκών χωρών (π.χ. Γερμανία, Πολωνία) για μία δίκαιη ενεργειακή μετάβαση λαμβάνοντας υπόψη και τις σημαντικές κοινωνικοοικονομικές αλλαγές που έχουν σημειωθεί τόσο από τις επιπτώσεις της πανδημίας όσο και από την αβεβαιότητα του πολέμου στην Ουκρανία, που είναι λογικό ότι έχουν μεταβάλει σε σημαντικό βαθμό τα δεδομένα που ίσχυαν προ της πανδημίας. Στο συγκεκριμένο πλαίσιο, σε μεσοπρόθεσμο επίπεδο συνίσταται η παραγωγή ηλεκτρικής

- ενέργειας από τον λιγνίτη να αντικαταστήσει όσο το δυνατό το μεγαλύτερο μέρος της παραγωγής από φυσικό αέριο, λαμβάνοντας υπόψη τόσο τις υποχρεώσεις της χώρας μας για την κλιματική ουδετερότητα στην Ευρώπη όσο φυσικά και το κόστος της παραγόμενης MWh για την προστασία των καταναλωτών.
3. Την ρύθμιση και εποπτεία της αγοράς ενέργειας μέσω του ελέγχου της κερδοφορίας των παραγωγών ηλεκτρικής ενέργειας και της λιανικής τιμής από τις αρμόδιες αρχές (ΡΑΕ και Επιτροπή Ανταγωνισμού) και τον ορισμό ενός εύλογου πλαφόν κερδοφορίας των επιχειρήσεων του κλάδου. Στο πλαίσιο αυτό, προτείνεται να εξεταστεί ακόμη και η προσωρινή αναστολή της λειτουργίας του χρηματιστηρίου ενέργειας, όσο διαρκεί η κρίση.
 4. Την εφαρμογή άμεσων παρεμβάσεων για την αντιμετώπιση της ακρίβειας και των φαινομένων ενεργειακής φτώχειας για την ελάφρυνση των νοικοκυριών μέσω της μείωσης των φόρων στην ενέργεια και στα καύσιμα μεταφορών. Η αύξηση των τιμών της ενέργειας έχει οδηγήσει σε αύξηση των κρατικών εσόδων, συνεπώς θα ήταν δυνατή μία μείωση της φορολογίας ειδικά στα τιμολόγια της ενέργειας και στα καύσιμα που δεν θα επηρεάζει τον κρατικό προϋπολογισμό. Επίσης προτείνεται η φορολογία των υπερκερδών των παραγωγών ενέργειας στο χρονικό διάστημα της κρίσης και η επιστροφή τους στους καταναλωτές.
 5. Τον συντονισμό της δράσης της χώρας μας, με τις χώρες εκείνες που θέτουν θέμα αποκλιμάκωσης των τιμών του φυσικού αερίου με θέσπιση πλαφόν στην τιμή του φυσικού αερίου τόσο στη χονδρική όσο και στη λιανική.
 6. Τον συντονισμό της χώρας μας με τις χώρες της ΕΕ για την δραστική μείωση των τιμών των δικαιωμάτων CO₂ που έχουν βαρύτερες επιπτώσεις στο κόστος παραγωγής
 7. Την άμεση εφαρμογή της Ευρωπαϊκής Οδηγίας για την Ενεργειακή Εξοικονόμηση και Απόδοση στις ιδιωτικές επιχειρήσεις και στους δημόσιους φορείς. Ο Ν. 4342/2015, που θεσπίστηκε από την προηγούμενη κυβέρνηση, όριζε συγκεκριμένες υποχρεώσεις και κίνητρα σε επιχειρήσεις και δημόσιους φορείς, για κτίρια εξυπηρέτησης, εγκαταστάσεις και βιομηχανίες ως προς τα θέματα ενεργειακής απόδοσης και ενεργειακών ελέγχων. Πέρασαν 7 χρόνια και είναι ελάχιστοι οι δήμοι, οι ΔΕΚΟ και γενικώς οι φορείς του δημοσίου που έχουν ορίσει ενεργειακούς υπεύθυνους, ενώ εκατοντάδες επιχειρήσεις δεν έχουν κάνει ενεργειακούς ελέγχους ως όφειλαν. Έφτασε Ιανουάριος του 2022 ώστε το ΥΠΕΝ να ξεκινήσει να στέλνει τις πρώτες επιστολές στους υπόχρεους αναφορικά με την συμμόρφωσή τους στα θέματα ενεργειακής εξοικονόμησης.
 8. Τον ολοκληρωμένο στρατηγικό σχεδιασμό για την αντιμετώπιση της ενεργειακής φτώχειας και την εξοικονόμηση ενέργειας ιδιαίτερα στα κτίρια, τα οποία ευθύνονται για το 40% περίπου της συνολικής τελικής κατανάλωσης ενέργειας σε εθνικό επίπεδο και που δεν μπορεί να περιορίζεται σε προγράμματα εξοικονομώ, με ελάχιστους ωφελούμενους. Στο πλαίσιο αυτό θα μπορούσαν να δοθούν κίνητρα για ενσωμάτωση του βιοκλιματικού σχεδιασμού με παθητικά συστήματα.
 9. Την επένδυση σε έργα προσαρμογής στην κλιματική αλλαγή. Ο Εθνικός Ενεργειακός Σχεδιασμός, να προτεραιοποιεί την αξιοποίηση ολόκληρου του φάσματος των εγχώριων πηγών ενέργειας, ξεκινώντας από την εξοικονόμηση ενέργειας, τις ΑΠΕ, τη Γεωθερμία, τη βιοενέργεια κλπ., ώστε να δημιουργηθούν οι κατάλληλες συνθήκες για να αναπτυχθεί εγχώρια τεχνογνωσία, να ενισχυθεί η απασχόληση των Ελλήνων μηχανικών, να υποστηριχθεί η έρευνα και η καινοτομία στις εγχώριες ενεργειακές πηγές και να δρομολογηθούν κατάλληλες πολιτικές ενίσχυσής τους.
 10. Την εφαρμογή των αρχών κυκλικής οικονομίας και προγραμμάτων ενεργειακής και όχι μόνο αξιοποίησης των απορριμμάτων.
 11. Την στήριξη και προώθηση των ενεργειακών κοινοτήτων και την ενημέρωση και διαμόρφωση κουλτούρας στους πολίτες για την τήρηση των βασικών αρχών εξοικονόμησης ενέργειας.

12. Την επανεξέταση όλου του πλέγματος Έρευνας και Εκμετάλλευσης για υδρογονάνθρακες στην Ελλάδα.
13. Εκπλήρωση από τη ΔΕΗ του ρόλου της ως αποκλειστικά Επιχείρηση Δημοσίου Συμφέροντος.

Ειδικά για το χρονοδιάγραμμα της απολιγνιτοποίησης, ως ΤΕΕ θα θέλαμε να εκφράσουμε την ανησυχία μας για την πορεία και τις επιπτώσεις που έχει η σταδιακή μείωση των λιγνιτικών δραστηριοτήτων στις περιοχές σε μετάβαση, όπως η Περιφέρεια της Δυτικής Μακεδονίας. Από πρόσφατη μελέτη συναδέλφων στο ΤΕΕ Δυτικής Μακεδονίας προέκυψαν τα παρακάτω συμπεράσματα:

- Η οικονομία της Δυτικής Μακεδονίας κινείται σε πτωτική πορεία και με τάση επιβεβαίωσης του πλέον αρνητικού σεναρίου.
- Την περίοδο 2018-2019 ενώ όλες ανεξαιρέτως οι Περιφέρειες της χώρας κατέγραψαν αύξηση της Ακαθάριστης Προστιθέμενης Αξίας (ΑΠΑ), μόνον η Δυτική Μακεδονία κατέγραψε σημαντική μείωση κατά 8.8%, με τις αιτίες της πτωτικής πορείας να αποδίδονται προφανώς σε ενδοπεριφερειακές, δομικές αδυναμίες και διαρθρωτικές ιδιαιτερότητες.
- Την σημαντική μείωση της απασχόλησης με πολλές χαμένες θέσεις εργασίας. Για να ξαναδημιουργηθούν αυτές οι χαμένες θέσεις εργασίας (από το 2013 μέχρι σήμερα), θα απαιτηθεί μια αύξηση του τοπικού ΑΕΠ κατά 23% πάνω από τα επίπεδα του 2013. Δεδομένου όμως ότι το ΑΕΠ της Δυτικής Μακεδονίας βαίνει έκτοτε συνεχώς πτωτικά, οι προβλεπόμενοι οικονομικοί πόροι των ταμείων Δίκαιης Μετάβασης ενδεχομένως να μην επαρκούν και πιθανώς να απαιτηθεί μια γενναία αναθεώρησή τους για την στήριξη της περιοχής.
- Την απώλεια σημαντικού μέρους του εισοδήματος για τον μέσο πολίτη της Δυτικής Μακεδονίας, που μόνο για το 2019 έφτασε τα περίπου 4.500 ευρώ.
- Την μείωση του πληθυσμού της Περιφέρειας Δυτικής Μακεδονίας κατά 11.750 κατοίκους την περίοδο 2015-2020, καταγράφοντας το μεγαλύτερο ποσοστό πανελλαδικά. Με την δημογραφική συρρίκνωση και την απώλεια ενεργού πληθυσμού (που θα οδηγήσει σε ακόμη μεγαλύτερη ύφεση την περιοχή) να αναδύεται σε εξαιρετικά σημαντικό πρόβλημα.

Μολονότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έχει θέσει ως πρώτη προτεραιότητα την κλιματική ουδετερότητα, σε αυτή την κατάσταση που έχει δημιουργηθεί αναφορικά με την ενεργειακή κρίση λόγω του πολέμου στην Ουκρανία και τις δυσοίωνες κοινωνικοοικονομικές επιπτώσεις της απολιγνιτοποίησης, δεν πρέπει να υπάρχουν ταμπού. Το ίδιο εξάλλου δήλωσε και ο Frans Timmermans Αντιπρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και επικεφαλής της Πράσινης Συμφωνίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μόλις πριν λίγες μέρες στο BBC, όπου υποστήριξε ότι οι χώρες που σχεδιάζουν να καίνε λιγνίτη ως εναλλακτική λύση στο ρωσικό αέριο θα μπορούσαν να το κάνουν σύμφωνα με τους στόχους της ΕΕ για το κλίμα εφόσον οι συνθήκες άλλαξαν απότομα. Σε αυτό βέβαια το πλαίσιο εκτός της συμβατικής χρήσης του λιγνίτη μέσω των ατμοηλεκτρικών σταθμών θα μπορούσε βραχυπρόθεσμα να υιοθετηθούν και σενάρια εναλλακτικής ενεργειακής αξιοποίησης του ορυκτού μας πλούτου, του λιγνίτη, μέσω της αεριοποίησης του προς αέριο σύνθεσης και συνθετικά καύσιμα αλλά και αξιοποίησης του λιγνίτη μελλοντικά για μη-ενεργειακές χρήσεις. Πάνω σε αυτό το θέμα έχει τοποθετηθεί και η Ακαδημία Αθηνών με προτάσεις.

Βάσει των ανησυχιών που προκύπτουν από την ενεργειακή κρίση που βιώνουμε όλοι μας, το ΤΕΕ ως θεσμικός σύμβουλος της πολιτείας επιθυμεί να συνδράμει στην αντιμετώπιση των παραπάνω ζητημάτων τόσο θεσμικά όσο και τεχνοκρατικά. Για το λόγο αυτό, η Κεντρική

Αντιπροσωπεία του ΤΕΕ πέραν των ανωτέρω διαπιστώσεων και προτάσεων για την ενεργειακή μετάβαση και την αντιμετώπιση των προβλημάτων από την ενεργειακή κρίση αποφασίζει και:

- την άμεση οργάνωση και λειτουργία του Παρατηρητηρίου Δίκαιης Μετάβασης και
- την διοργάνωση Περιφερειακών και Εθνικών Συνεδρίων για την Ενέργεια

Ο Πρόεδρος
της Αντιπροσωπείας του Τ.Ε.Ε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΗΛΗΣ

Ο Αναπληρωτής Γενικός Γραμματέας
της Αντιπροσωπείας του Τ.Ε.Ε.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΜΑΡΙΩΤΗΣ